

Besuch bei dem Sophisten (Platon, Protagoras 314c3–315b8).

Δόξαν ἡμῖν ταῦτα¹ ἐπορευόμεθα· ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ προθύρῳ ἐγενόμεθα, ἐπιστάντες
περὶ τινος λόγου² διελεγόμεθα, ὃς ἡμῖν κατὰ τὴν ὁδὸν ἐνέπεσεν· ἴν' οὖν μὴ ἀτελής
γένοιτο, ἀλλὰ διαπερανάμενοι οὕτως³ ἐσίοιμεν, στάντες ἐν τῷ προθύρῳ
διελεγόμεθα, ἕως συνωμολογήσαμεν ἀλλήλοις. δοκεῖ οὖν μοι, ὁ θυρωρός,
5 εὐνοῦχός τις, κατήκουεν ἡμῶν, κινδυνεύει⁴ δὲ διὰ τὸ πλῆθος τῶν σοφιστῶν⁵
ἄχθεσθαι τοῖς φοιτῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν· ἐπειδὴ γοῦν ἐκρούσαμεν τὴν θύραν, ἀνοίξας
καὶ ἰδὼν ἡμᾶς, „Ἐα⁶,“ ἔφη, „σοφισταὶ τινες· οὐ σχολὴ αὐτῷ⁷·“ καὶ ἅμα ἀμοῖν τοῖν
χεροῖν⁸ τὴν θύραν πάνυ προθύμως, ὡς οἴός τ' ἦν, ἐπλήραξεν. καὶ ἡμεῖς πάλιν
ἐκρούομεν, καὶ ὃς ἐγκεκλημένης⁹ τῆς θύρας ἀποκρινόμενος εἶπεν, „ὦ ἄνθρωποι,“
10 ἔφη¹⁰, „οὐκ ἀκηκόατε, ὅτι οὐ σχολὴ αὐτῷ;“ „Ἄλλ' ὠγαθέ,“ ἔφην ἐγώ, „οὔτε παρὰ
Καλλίαν ἤκομεν οὔτε σοφισταὶ ἐσμεν. ἀλλὰ θάρρει· Πρωταγόραν γάρ τοι δεόμενοι
ἰδεῖν ἤλθομεν· εἰσάγγειλον¹¹ οὖν.“ μόγις οὖν ποτε ἡμῖν ἄνθρωπος ἀνέφωξεν τὴν
θύραν. Ἐπειδὴ δὲ εἰσήλθομεν, κατελάβομεν Πρωταγόραν ἐν τῷ προστώφῳ
περιπατοῦντα, ἐξῆς δ' αὐτῷ συμπεριεπάτουσαν ἐκ μὲν τοῦ ἐπὶ θάτερα¹² Καλλίας ὁ
15 Ἴππονίκου καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ ὁμομήτριος, Πάραλος ὁ Περικλέους, καὶ
Χαρμίδης ὁ Γλαύκωνος, ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ θάτερα ὁ ἕτερος τῶν Περικλέους Ξάνθιππος,
καὶ Φιλιππίδης ὁ Φιλομήλου καὶ Ἀντίμοιρος ὁ Μενδαῖος¹³, ὅσπερ εὐδοκιμεῖ
μάλιστα τῶν Πρωταγόρου μαθητῶν καὶ ἐπὶ τέχνῃ μανθάνει, ὡς σοφιστὴς ἐσόμενος.

1 δόξαν ... ταῦτα] Accusativus absolutus = ἐπειδὴ ταῦτα ἡμῖν ἔδοξε; δοκέω (prägnant) = gut scheinen; δοκεῖ μοι: es scheint mir gut, ich beschließe.

2 λόγου] (hier:) Thema, Problem.

3 οὕτως] fasst den Inhalt des adv. Partizips nochmals zusammen.

4 κινδυνεύει] = δοκεῖ; bei Platon bes. häufig im Munde des Sokrates (Lieblingsswort des Sokrates?).

5 διὰ τὸ πλῆθος τ. σοφιστῶν] gibt den Grund an für τοῖς φοιτῶσιν (φοιτᾶω: häufig aufsuchen).

6 ἔα: (Interjektion) *aha!*

7 αὐτῷ] gemeint ist der Hausherr. Erg. ἔστιν.

8 ἀμοῖν τοῖν χεροῖν] Dativ Dual.

9 ἐγκεκλημένης] zu κλήω: *schließen*.

10 ἔφη] Das ‚Anführungszeichen-ἔφη‘ ist nach εἶπεν (Z: 9) eigentl. überflüssig.

11 εἰσάγγειλον] erg. ἡμᾶς.

12 ἐκ μὲν τοῦ ἐπὶ θάτερα ... ἐκ δὲ τοῦ ἐ. θ. (Z. 16) *auf der einen Seite ... auf der anderen*.

13 Μενδαῖος] aus Mende, einer Stadt an der Westseite der Chalkidike. – ἐπὶ τέχνῃ (Z: 18): *zur Berufsausbildung*.

τούτων¹ δὲ οἱ ὄπισθεν ἠκολούθουν ἐπακούοντες² τῶν λεγομένων τὸ μὲν πολὺ³
 ξένοι ἐφαίνοντο – οὐς⁴ ἄγει ἐξ ἐκάστων τῶν πόλεων ὁ Πρωταγόρας, δι' ὧν
 διεξέρχεται, κηλῶν τῆ φωνῆ ὡσπερ Ὀρφεύς, οἱ δὲ κατὰ τὴν φωνὴν ἔπονται
 κεκλημένοι – ἦσαν δὲ τινες καὶ τῶν ἐπιχωρίων ἐν τῷ χορῷ⁵. τοῦτον τὸν χορὸν
 5 μάλιστα ἔγωγε ἰδὼν ἦσθην, ὡς καλῶς ἠύλαβοῦντο μηδέποτε ἐμποδῶν⁶ ἐν τῷ
 πρόσθεν εἶναι Πρωταγόρου, ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸς ἀναστρέφοι καὶ οἱ μετ' ἐκείνου, εὔ-
 πως καὶ ἐν κόσμῳ περιεσχίζοντο⁷ οὗτοι οἱ ἐπήκοοι ἔνθεν καὶ ἔνθεν⁸, καὶ ἐν κύκλῳ
 περιούοντες⁹ ἀεὶ εἰς τὸ ὄπισθεν καθίσταντο κάλλιστα.

1 τούτων] mit ὄπισθεν (*hinter*) zu verbinden.

2 ἐπακούοντες] ἐπ|ακούω (*hier*): *von weitem zuhören*.

3 τὸ μὲν πολὺ: *zum größten Teil*.

4 οὐς ἄγει ... Ὀρφεύς, οἱ δὲ ... κεκλημένοι (Z.4)] *soviel wie τούτους ἄγει ... Ὀρφεύς, καὶ οὗτοι κατὰ τὴν φωνὴν usw.*

5 τῷ χορῷ] ὁ χορός: *der Chor*. Auf dessen Mitglieder bezieht sich der Plural ἠύλαβοῦντο (Z.5) – sog. *constructio ad sensum*.

6 ἐμποδῶν: *hinderlich* (jmdm.: + Gen.)

7 περιεσχίζοντο] *perischízomai: sich teilen*

8 ἔνθεν καὶ ἔνθεν: *auf beiden Seiten*.

9 περιούοντες] *períerchomai: herumschwenken* (zur Flexion: Grammatik i. u. Stud. S. 89).